

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyně JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **M. Š.**, bytem Ž., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 7. 2009, č. X, o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalované. Žalovaná napadené rozhodnutí zdůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov ze dne 14. 7. 2009 není žalobkyně plně invalidní.

Žalobkyně ve své žalobě namítala, že nezvládá práci kvůli těžkému astmatu, dýchá si denně i 10x a je těžký alergik, je nemocná 10 měsíců a stále se to nelepší, chodí na infúze, bere každý měsíc antibiotika a každý měsíc 10 dní prášky na imunitu a její zdravotní stav je stále špatný.

Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 29. 1. 2010.

Žalobkyně při jednání dne 31. 3. 2010 mj. namítla, že byla postižena infekcí chlamydie a proto jí byla odložena operace ramene a dále že trpí psychickým onemocněním, což v posudku uvedeno nebylo.

Soud si dále i vzhledem k rozdílnému hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ a Posudkovou komisí PK MPSV v Ostravě vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Brně, ten byl podán dne 26. 5. 2010 beze změny výsledného posouzení.

Dne 13. 7. 2010 při jednání soudu žádné další důkazy žalobkyně nenavrhovala.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 28. 7. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov dne 14. 7. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ohodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly VII oddílu B položky 3 písm. a) o 20% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudkový lékař stanovil u žalobkyně astma bronchiální persistující s normálními spirometrickými hodnotami.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 29. 1. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, z kompletní spisové dokumentace, z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku.

Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byly k datu rozhodnutí žalované 28. 7. 2009 koxartroza vpravo III. stupně, mediální typ s protruzí acetabula I. stupně, gonartroza vpravo I. – II. stupně, výrazná artróza akromioklavikulárního kloubu vpravo. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole XV oddílu A položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Komise uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně schopna (lehčí práce s uvedenými omezeními v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách). Z rozmezí 20-35% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně o 25% i s ohledem na další chorobné stavy. Komise nehodnotila

žalobkyni podle písmen c) ani d), protože nebyly zjištěny příznaky tato písmena charakterizující.

Protože žalobkyně u jednání soudu dne 31. 3. 2010 uvedla, že chodí na psychiatrii a tato diagnóza nebyla v posudku uvedena, navíc se posudkový lékař OSSZ a PK MPSV v Ostravě neshodli na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, soud si vyžádal srovnávací posudek od PK MPSV v Brně. Tato komise podala posudek dne 26. 5. 2010.

Rovněž podle tohoto srovnávacího posudku nebyla žalobkyně shledána ke dni 28. 7. 2009 plně ani částečně invalidní. Posudková komise doplnila celkové posouzení zdravotního stavu žalobkyně o depresivní syndrom. Posudková komise MPSV v Brně dospěla k závěru, že u žalobkyně šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a jeho rozhodující příčinou byla osteoartróza kloubů. Postižení žalobkyně přirovnala ke stavu uvedenému v kapitole XV oddílu A položce 1 písm. a) a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila o 15% a dále navýšila vzhledem k průduškovému onemocnění o dalších 10% na celkových 25%. Komise konstatovala, že k vyššímu ohodnocení neshledala podklady a že postižení žalobkyně nesplňuje kritéria, uvedená v písm. b) citované položky. Jednotlivá zdravotní postižení žalobkyně by byla samostatně ohodnocena nižší procentní mírou.

Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 28. 7. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov, z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 29. 1. 2010 a z posudku Posudkové komise MPSV v Brně ze dne 26. 5. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení,

kteří je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 26. 5. 2010, který se ve svém závěru neliší od posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 29. 1. 2010 a od posudku lékaře OSSZ Přerov. Oba komisionální posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odbornými členy posudkových komisí byli též odborní ortopedi – tedy odborníci v oboru, do něhož jsou zařazena nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určily jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedly v posudku. Dospěly k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla k datu rozhodnutí žalované artróza kloubů. Posudkově k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal stav žalobkyně postižení uvedenému v kapitole XV oddílu A položce 1 písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. PK MPSV v Brně uvedla i pracovní omezení pro žalobkyni a jakých prací je žalobkyně schopna. Z rozmezí 10-15% posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně o 15% a tuto hodnotu navýšila o dalších 10% na celkových 25% vzhledem k průduškovému onemocnění.

Soud považuje za přiléhavé hodnocení Posudkové komise MPSV v Brně a stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 25% i vzhledem k ostatním postižením a chorobám žalobkyně, prokázaným v době vydání napadeného rozhodnutí, zejména vzhledem k odůvodnění posudků obou PK MPSV. Obě posudkové komise v posudku uvedly řádně i pracovní omezení a podmínky, za kterých žalobkyně byl schopna práce ke dni 28. 7. 2009.

Kapitola XV oddíl A položka 1 písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení osteoartrózy - lehké formy s počínajícími degenerativními změnami, hybnost kloubů je omezena zpravidla o 1/4, je-li ztížena dlouhodobá chůze a stání.

Podle posudkového hlediska se při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutno vycházet z klinického nálezu, lokalizace a rozsahu procesu, množství (počtu) postižených kloubů, omezení rozsahu kloubního pohybu, chybného postavení, nestability kloubů, doprovodných projevů v měkkých tkáních, svalových atrofií a pracovních omezení z toho vyplývajících. Stupeň RTG změn není podstatným posudkovým kritériem, posudkově významné jsou změny v zátěžové oblasti kloubů.

PK MPSV v Brně se shodla na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s posudkem PK MPSV v Ostravě a rovněž se s ní shodla na procentním ohodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 26. 5. 2010, který byl stěžejním důkazem pro rozhodnutí soudu, za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Přitom aplikovala i shora citované ust. § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb.

Se všemi námitkami žalobkyně se Posudková komise MPSV v Brně v posudku ze dne 26. 5. 2010 vypořádala, včetně komplexního posouzení zdravotního stavu a zohlednění depresivního syndromu.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 25%, jak je uvedeno výše, je nižší než 66% potřebných pro přiznání nároku na plný invalidní důchod i nižší než 33%, nutných pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod. Podle závěru Posudkové komise MPSV v Ostravě i PK MPSV v Brně u žalobkyně nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek nebo o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky.

Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Právo na náhradu nákladů řízení žalobkyni nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci 13. 7. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně